

Svatodušní sborový dopis Českobratrské církve evangelické v Jindřichově Hradci 2025

Proto se jeho jméno nazývá Bábel (to je Zmatek), že tam Hospodin zmátl řeč veškeré země a lid rozehnal po celé zemi. (Genesis 11:9)

Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, Frygie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!“ Žasli a v rozpacích říkali jeden druhému: „Co to má znamenat?“ (Skutky 2:7-12)

Milé sestry a milí bratři.

Babylón a Jeruzalém. Nic nemůže být vzdálenější, vyjadřovat větší protiklad.

Babylón je místo zajetí, nesvobody. Tam lidé toužili „učinit si jméno“ stavbou věže až do nebe. Stát se nesmrtelnými, věčnými. Ale ne návratem k Bohu. Invazí do nebes. Proto tam Bůh zmátl lidem jazyky.

Jeruzalém je místo, kde Hospodin měl svůj chrám. Místo, kde byla také ale spáchána nespravedlnost na Ježíšovi. Jenže Bůh to obrátil v dobré. Ježíšovu smrt změnil ve vítězství, vzkřísil ho z mrtvých. Padesát dnů po Velikonočních daroval Ducha svatého. Učedníci dostali odvalu a začali všem kázat o velikých skutcích Božích. A kupodivu - všichni rozuměli!

V tu chvíli došlo ke spojení dvou bodů, dvou událostí a míst. Babylónu a Jeruzaléma. Zmatení jazyků bylo překonáno. Nastalo naopak zázračné porozumění. Touhu po velikém lidském skutku napravilo zvěstování velikých Božích skutků.

Nevíme, jak to tenkrát s těmi jazyky bylo; novozákonní spisy byly psány se záměrem doložit, že se naplnila stará proroctví - např. Joelovo slovo o vylití Ducha a prorokování mládenců a dcer. V Korintě mluvili jazyky zcela nesrozumitelnými. Ne náhodou se z příběhu také dozvídáme, že někteří vnímali událost jinak a přisuzovali prorokování apoštolů opilosti. V tom případě by naopak „foneticky“ nerozuměli. Porozumění letničnímu kázání není automatické; předpokládá dobrou vůli.

Obrovský misijní úspěch prvního kázání církve (bez osobní přítomnosti Ježíše) ale svědčí o tom, že něco zásadního se stát muselo. „Kladívko udeřilo hřebíček na hlavičku“. Lidé - judští Židé i poutníci z diaspory, kteří už nepoužívali aramejštinu jako svůj rodný jazyk, pohané, rozuměli! Nejenom pokud jde o jazyk, ale především o význam slov. Rozuměli a vděčně obsah kázání přijímali. Dávalo jim to smysl, bylo to velmi dobře použitelné v jejich životní situaci. Štafeta víry, štafeta učednictví Ježíše Krista se začala předávat. Ježíšův příběh je zaujal, pochopili, že mají příležitost potkat Spasitele, který odpouští viny a zve do Božího království - posluchači se v tom našli. „Prosím, nemohli bychom být pokřtěni?“

Slýchám mezi křesťany pořád dokolečka, že se nám nedaří misie, protože nám lidé nerozumějí. Mluvíme prý církevní hatmatilkou, zpíváme starobylé písně ... Kdybychom mluvili jinou řečí, odhodili tradici, přišel by úspěch!

Na svatbách, na pohřbech, kde vůbec nejsou členové církve, slýchávám naopak, že se to lidem líbilo, že se v kázání poznávali, že rozuměli. Po roz-

hovorech touží úplně cizí, nepokřtění. Potkáváme se ve společných, hluboce lidských tématech. Zvláštní zážitek souznění v radosti i v bolesti. Nemluvíme jinou řečí. Čím to?

Ivan Mládek kdysi nazpíval písničku Zkratky. „... V OÚNZ na WC mistr chytil TBC, musí na RTG, EKG a EEG, spojení ČSAO-ČVUT-OPBH-ČSAD-FOK přerušilo se.“ Jako kluk jsem si ji zpíval a pletl zkratky, kterým jsem vůbec nerozuměl. Až do nedávna jsem si myslel, že mistr chytil na WC PVC!

Svoji hantýrku mají vojáci. Manželky jí vůbec nerozumějí. Zedníci nás rádi zkoušejí, zda známe názvy pro jejich nářadí. Skauti, rybáři, zdravotníci, hudebníci - ti všichni mluví svou zvláštní řečí. Velmi tradiční. Mají své prastaré rituály, které by je ani nenapadlo rušit. Jsou na ně hrdí. Lékaři a lékárníci stále používají latinu! A nebičují za to sami sebe. Vědí, že je třeba pacientům vysvětlit, co to znamená.

Jako když Filip přiskočil na vůz k mouřenínovi na cestě z Jeruzaléma do Gazy. Nerozuměl tomu, co čte; bylo třeba mu to objasnit.

Zpíváme (mimo jiné) staré písničky. Ale půlka sboru chodí na koncerty vážné hudby. Velmi nednešní hudby ... Naše mládež na absolventských koncertech hraje bez mrknutí oka staré mistry. V čem je tedy problém?

Velmi důkladné a rozsáhlé studie jednoznačně prokázaly, že „modernost“ a „nemodernost“ v liturgii a hudbě nehraje v misijním úspěchu žádnou roli. V kostele jde o praktickou použitelnost toho, co člověk slyší. Jestli mu to k něčemu v životě je. A také jde o to, aby každý v církvi dostal prostor se otevřít, vyjádřit, zapojit. Aby, pokud si to nepřeje, nebyl přehlédnut.

Když lidé plánují hrát si na bohy, najdou společnou řeč ke stavbě babylónské věže. Nebo k válce či útisku jiných. Ale nezkrocené sobectví je rozeštvé. O Letnicích se stalo něco jiného. Poutníci slyšeli o tom, že Bůh se přiznal k Ježíšovi. Člověk se s radostí sjednotil s Božím rozhodnutím neponechat Ježíše v říši mrtvých. Neznačená to naděje i pro nás? Když se zdá, že jsem prohrál, že je konec, přestává zároveň platit dobro, láska, soucit? Vše dobré, v co jsem věřil? Ne. Způsob života, kterému Ježíš učil, přesahuje tady a teď; jeho život otvírá život budoucí. Dát se jím vést, přimknout se k němu vzbuzuje naději, že se Bůh přizná i k mému životu v Kristu.

Prožít Letnice neznačená začít mluvit jiným jazykem. Dr. Tomáš Novotný napsal v č. 3/1999 časopisu Dingir, že nikdy nebylo vědecky doloženo, že by někdo začal mluvit cizím jazykem, který se neučil. Letnice znamenají zkušenost smyslu - vše do sebe zapadne - a nabytí odvahy.

Můžeme v kostele mluvit trochu po svém; dělají to všichni. Můžeme zpívat dobré písně bez ohledu na to, zda jsou staré nebo nové. Ale musíme mít na zřeteli, aby to všechno, co děláme a věříme, dávalo smysl.

Když nebude návštěva bohoslužeb navazovat na život doma, je to zmatek! Babylón. Když děti prokouknou rodiče, že vzdělávání ve víře, rozhovory, užší společenství končí konfirmací, a pak už můžu spát na vavřínech, je to Babylón. Když šest dnů žiju ve 21. století a v neděli ve starověku, je to schizofrenie. Když mi někdo předává víru, že záleží pouze na získání křtu, konfirmace, svatby a pohřbu, je to jako být opilý v devět hodin ráno. Ale když mi evangelium odpovídá, proč je tak těžké udržet svět obyvatelným a přívětivým místem, a že za to může i můj hřích, když mne Ježíšova podobenství zbaví strachu a ukážou cestu k Bohu i člověku, když v dotyku Ducha svatého zahlédnu vítězství Boží lásky nad sobectvím a smrtí, pak i já získám odvahu a motivaci vypravit se na cestu následování a misie.

Bohoslužby bych měl navštěvovat s dychtivostí, s očekáváním. Přinášet Bohu sebe sama. Jako by to byla svatba nebo pohřeb. Jako by to bylo poprvé nebo naposled. Jako bych miloval první láskou a zároveň slavil poslední večeři.

To jsou Letnice.

K jejich společnému prožití vás srdečně zve

staršovstvo a Michal Kitta, farář

Svatodušní neděle

8. června 2025. Zveme vás k bohoslužbám s vysluhováním svaté večeře Páně v Žirovnici v 8,00 a v Jindřichově Hradci v 9,30.

Konfirmační slavnost

Na svatodušní neděli 8. června budeme zároveň také slavit konfirmační slavnost.

Večeře Páně

Dny, kdy budeme slavit Večeři Páně, jsou: 8. 6. (Žirovnice a Hradec), 6. 7. (Hradec a Valtínov), 17. 8. (Hradec a Valtínov), 7. 9. (Hradec).

6. července

- ekumenická pobožnost v Husových sadech v 17,00.

Pravidelná setkání ve sboru

- bohoslužby v Jindřichově Hradci - neděle od 9,30 hodin. Zároveň probíhá nedělní škola pro děti rozdělená do 1-2 skupin podle věku dětí. Nejmenší děti si mohou hrát v kanceláři, rodiče přitom mohou poslouchat přenos bohoslužeb z kostela.
- Biblické hodiny - ve čtvrtek v 17 hodin na faře. Čteme Žalmy. Nabízíme odvoz.
- Kavárnička 1. čtvrtek v měsíci. Otevřeno od 9,30, začátek od 10 hodin, konec v 11,30 hodin. Nabízíme odvoz.
- Třicátníci obvykle 1. pátek v měsíci od 20 hodin podle domluvy po domácnostech.
- Mládež v sobotu dle domluvy, zpravidla 1x měsíčně na faře.
- Schůzky konfirmandů opět od září v pátek na faře.
- Děti se scházejí na faře v pátek ve 13,30 hodin.
- Bohoslužby ve Valtínově se konají 1. a 3. neděli v měsíci v kostele od 11 hodin mimo zimní období.
- Bohoslužby v Žirovnici se konají 2. a 4. neděli v měsíci od 8 hodin v budově městského úřadu v Cholunské ulici.

Kontakt

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Bratrská 129/IV, 377 01 Jindřichův Hradec

mail: jindrichuv_hradec@evangnet.cz, datovka: iqcuygv

<https://jindrichuv-hradec.evangnet.cz>

číslo účtu: 155664768/0300, IČO 42409217

farář Michal Kitta, t: 737 180 687, kitta@seznam.cz

Autorem všech fotografií je Petr Svoboda.